

KOMMENTAR: Med KBC's aktiviteter på Nykøbing Falster er vi i øjeblikket i fuld gang med at se en sekterisk adskillelse fra den katolske kirke

Katolikker og karismatikere

AF CYRIL MALKÅ

Den katolske kirke er meget bred og i øvrigt meget forskellig. Den har en lang tradition for at tilpasse sig det omkringliggende samfund for derved at kunne forkynde evangeliet på en måde, så lige præcis det samfund forstår det.

Ligeledes har kirken indtaget visse vaner og traditioner, som oprindeligt var hedenske. Det hele er samlet under den katolske paraply.

Nogle, især bibelfundamentalister, er ikke særligt glade for den tankegang. Andre, som jeg er både glade for det og stolte af det. Jeg er glad for, at man i gensidig forståelse kan tage traditioner med, som andre religioner eller kulturer har grundlagt. Jeg tror ikke på, at Gud kun findes et sted, om end jeg finder Ham mest i min kirke.

Når det nu er sagt, så vil jeg dog trække en meget skarp grænse som katolik over for det, der netop har foregået i den katolske kirke i Nykøbing Falster. Især det, der foregik om fredagen.

Bemærk, at det denne gang foregik i den katolske kirke, men det er sådan set ikke typisk for den. Tværtimod! Man skal nærmere se på det skete som et tidstypisk fænomen.

I den katolske kirke i Nykøbing Falsters prædikede om fredagen en mand, hvis navn var Christian Hedegaard. Under disse »gudstjenester«, eller hvad man nu skal kalde det, som ofte varede over tre timer, skete der en del ting, som ikke havde ret

meget med katolicisme at gøre.

I samarbejde med Christian Hedegaard fik sognepræsten dér folk til at synge. Dette varede gerne den første time, hvor folk sang højere og højere, kom i ekstase, vendte det hvide ud af øjnene osv.

Derefter foregik der dog noget katolsk, nemlig kollekten! Der var ikke tale om en kollekt der klang, men om en kollekt der foldedes!

Det blev fortalt, at i Lukas (15:19) handler det om at give for krop og sjæl. Og dengang gav man en dinar, som svarede til en dagløn. Naturligvis skifter en dagløn nu fra person til person, men der bliver ligeledes lagt vægt på, at blandt 5 spedalske brødre, som skulle dukke sig 7 gange i Jordanfloden for at blive helbredt, var det kun den, der havde givet, der blev helbredt.

Pengene blev så samlet ind (beløbet varierede fra 100 til 500 kroner). Jeg spørger mig selv om, hvorvidt disse penge endte i den katolske kirkes kasser, eller i kasserne på Københavns Bibeltrænings Center (KBC), hvor Christian Hedegaard er tilknyttet?

Når klokken var omkring 21:00 (nu havde man så været i gang i et par timer!), omfavnede folk hinanden, tilgav hinandens synder, råbte højt, talte i tunger og gik i trance. Dette varede så ligeledes en times tid.

Det viste sig, at ham, der ifølge planen skulle få ansvaret for katekesen (undervisning af børnene) fra den 1. januar 2000, var Jens Garnfeldt, som er

Gudstjenester af tre timers varighed, som indbefatter trancer, skrigen og dommedagstaler, er ikke katolsk lære og må da betragtes, katolsk set, som kættersk, skriver Cyril Malka. Billedet her er fra en tidligere KBC-seance i København. (Foto: Leif Tuxen)

grundlæggeren af KBC i 1988. Jeg tvivler meget på, at den undervisning ville være i overensstemmelse med katolsk lære.

Christian Hedegaard har skrevet bogen »Sejr over dæmoner«. Fra forordet citerer jeg:

»Naturligvis har der været omkostninger i forbindelse med bogens tilblivelse, men mine brødre og søstre i Den Katolske Kirke i Nykøbing Falster har sponsoreret trykningen af første oplag.« (Lidt længere nede henvises der til, at hvis man vil give gaver, skal dette gøres til KBC. Her er der ikke tale om, at gaverne skal gives til den katolske kirke...) Bemærk, at der egentligt intet er, der hedder »Den katolske Kirke i Nykøbing Falster«.

Det er ikke en selvstændig organisation med egen økonomi og trosretning. Den katolske kirke i Nykøbing Falster er »Den katolske Kirke« og underlagt biskoppen og den katolske

tro som helhed. Dette indbefatter ikke samarbejde med KBC, eller også er jeg gået glip af det nummer af »Katolsk Orientering«, som behandler dette samarbejde.

Om end jeg synes, at Kirken bør være præget af den omkringliggende verden, gør jeg indsigelser imod dette, at folk fra KBC benytter vores kirke til at udsprede deres budskaber. Vi er i øjeblikket i fuld gang med at se sekterisk adskillelse fra den katolske kirke.

Læren om, at folk med ovenstående »lyster« er dæmoniske og skal eksorciseres, er ikke i overensstemmelse med katolsk lære. Gudstjenester af tre timers varighed, som indbefatter trancer, skrigen, råben og dommedagstaler, er ikke katolsk lære og må da betragtes, katolsk set, som kættersk.

Vi kan godt blive enige om, at der er en større tendens til at tro på dæmoner, dæmonisk besættelse, mirakler, helbredelser

osv. i øjeblikket, men denne tendens har mere at gøre med psykologi end religion.

Det er helt tydeligt, at bevægelser, som forkynder verdens ende, som Jehovas Vidne eller Adventisterne, synger på sidste vers. Til gengæld kan vi forvente flere af den slags karismatiske bevægelser og såkaldt »vækkelser«.

Jeg tror ikke på, at man kan evangelisere folk ad den vej, men snarere at få dem bekræftet i deres angst for det anderledes og en tendens til at dæmonisere det (eller dem), som tænker anderledes.

Denne gang foregik det i den katolske kirke, men det vil kunne foregå mange steder. Man kunne være fristet til at sige, som i amerikanske trailere: *Coming soon at a church near you!* (forkortet af red.)

Cyril Malka,
Åsbjergvænge 14,
Gundsømagle, Roskilde